

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 15C/191/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7516203348
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Sukovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:7516203348.8

Uznesenie

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Máriou Sukovskou v spore žalobcu Q. Č., bytom v S. R.Ľ.Š. XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, proti žalovanému JUDr. Rudolfovi Krutému, PhD., súdnemu exekútorovi so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 60, zastúpenému Advokátskou kanceláriou LÖWY & LÖWY s.r.o., so sídlom v Bratislave, Slowackého 56, o zaplatenie 2 111,32 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd schvaľuje zmier strán sporu v tomto znení:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 0,- €.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 2 000,- € do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o schválení zmiaru.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom zo dňa 26.02.2016 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu istiny vo výške 2 111,32 € a úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2 111,32 € od 03.03.2016 do zaplatenia a trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že návrhom, spísaným do zápisnice pred žalovaným dňa 26.6.2010 sa spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. ako oprávnený domáhal vykonania exekúcie proti žalobcovi ako povinnému, ohľadom vymoženía pohľadávky, ktorá mu mala byť priznaná rozhodcovským rozsudkom sp. zn. SR21535/2009 zo dňa 11.01.2010, a ktorý vydal Stály rozhodcovský súd, zriadený Slovenskou rozhodcovskou, a.s. Žalovaný následne v pozícii súdneho exekútora vykonal predmetnú exekúciu, a to napriek skutočnosti, že exekučným titulom mal byť rozhodcovský rozsudok, ktorý je vzhľadom na neplatne udelenú právomoc rozhodcovskému súdu, ktorý ho vydal, paaktom. Predmetná exekúcia bola následne vyhlásená Okresným súdom Košice - okolie za neprípustnú a bola zastavená uznesením zo dňa 21.05.2014 v konaní 17Er/2142/2010, ktoré bolo potvrdené odvolacím Krajským súdom v Košiciach uznesením, sp. zn. 12CoE/298/2015 zo dňa 30.12.2015. Z vyúčtovania, vykonaného žalovaným v rámci exekučného konania zo dňa 15.04.2014 vyplýva, že žalovaný v priebehu nezákonne vedenej exekúcie vymohol z majetku žalobcu sumu 10 130,76 €, z čoho si ako trov súdneho exekútora ponechal sumu 2 111,32 €. Uvedené finančné prostriedky boli zrazené zo mzdy žalobcu, ktoré si žalovaný ponechal napriek tomu, že predmetná exekúcia bola súdom vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Predmetná exekúcia prebiehala na podklade rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný v súvislosti s uzatvorenou zmluvou o úvere, ktorá podliehala režimu spotrebiteľských úverových zmlúv. Žalovaný sa bezdôvodne na úkor žalobcu obohatil tým, keď si ponechal finančné plnenie vo výške 2 111,32 € aj po tom, čo súd vyhlásil exekúciu, ktorú žalovaný vykonával, za neprípustnú a zastavil ju. Žalovaný prijal plnenie, predstavujúce trov súdneho exekútora z právneho dôvodu, ktorý odpadol, a preto je povinný ho žalobcovi vrátiť. Žalovaný napriek výzve žalobcu uvedenú sumu nevrátil, preto sa domáhal zákonného úroku z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššieho, ako je základná úroková sadzba ECB, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná

úroková sadzba ECB ku dňu, nasledujúcemu po dni 02.03.2016 bola 0,05 %. Žalobca sa tiež domáhal náhrady trov konania.

3. Konajúci súd rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 12.11.2020, č. k.15C/191/2016-195 tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 2 111,32 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 17.05.2016 až do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcom rozsahu žalobu ohľadom úroku z omeškania zamietol a rozhodol, že žalobca i štát má voči žalovanému právo na náhradu 100% trov konania, o výške ktorých súd po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodne vyšším súdnym úradníkom v osobitnom uznesení. Súd bol toho názoru, že pokiaľ v uznesení súdu prvej inštancie zo dňa 21.05.2014 v spojení s rozhodnutím krajského súdu sa rozhodlo o charaktere rozhodcovského rozsudku tak, že práve z dôvodu neexistencie písomnej zmluvy, či neplatnej rozhodcovskej doložky bol posúdený ako nulitný a jednalo sa o nevykonateľný exekučný titul, je irelevantné, že k vydaniu týchto rozhodnutí došlo po tom, ako žalovaný vrátil poverenie na vykonanie exekúcie a po vykonaní vyúčtovania trov podaním zo dňa 15.04.2014. Uznesenie exekučného súdu v podstate iba superlegalizovalo záver o charaktere rozhodcovského rozsudku ako podkladu, na základe ktorého sa proti žalobcovi ako povinnému viedla exekúcia. Keďže neexistovala platná rozhodcovská doložka, tak aj podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov „niet čo riešiť“ a za situácie, že rozhodcovský rozsudok bol nulitným právnym aktom a neexistovalo žiadne iné rozhodnutie, ktoré by žalobcu ako dlžníka zaväzovalo na plnenie dovolené a právom akceptované, exekúcia od počiatku nemala a stále nemá právny základ. Podľa názoru súdu, ak teda došlo k akémukoľvek plneniu zo strany žalobcu v prospech oprávneného alebo žalovaného v exekučnom konaní, bolo plnené bez právneho dôvodu, čo zakladá jednu zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia. Súd uzavrel, že tak v danom prípade sa plnilo na základe nulitného, de facto neexistujúceho právneho titulu, a teda bez právneho dôvodu. Ďalej súd vyslovil názor, že konanie voči žalobcovi v konaní 17Er/2142/2010 na základe rozhodcovského rozsudku vôbec nemalo byť vedené a žiadosť žalovaného ako súdneho exekútora o vydanie poverenia mala byť zamietnutá. Súd teda mal za to, že tak pasívna vecná legitímácia byť žalovaným v tomto spore, ako aj zodpovednosť žalovaného z bezdôvodného obohatenia, je daná. Od začiatku neexistoval právny dôvod, na základe ktorého by bol žalobca povinný plniť oprávnenému z exekúcie. Pokiaľ žalobca nebol povinný na plnenie, ktorého nútené vymáhanie bolo predmetom exekúcie, potom nebol právny dôvod na vedenie exekúcie a v nadväznosti na to, ani na úhradu trov exekúcie. Poskytnuté plnenie a úhrada trov exekúcie sú teda bezdôvodným obohatením. Vzhľadom na uvedené a s poukazom na skutočnosť, že výška plnenia, ktorá absolútne nepochybným spôsobom vyplynula z vyúčtovania žalovaného predstavovala sumu 2 111,32 €, súd žalobe ohľadom tejto sumy vyhovel spolu aj s úrokom z omeškania, avšak iba vo výške 5 % a v prevyšujúcom rozsahu ohľadom úroku z omeškania žalobu zamietol. Úspešnému žalobcovi a štátu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Na základe odvolania podaného žalovaným Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd napadnutý rozsudok uznesením zo dňa 25.11.2021, č. k. 3Co/101/2021-301 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že odvolací súd je toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno považovať za správne, nakoľko jednak nezodpovedá § 220 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový priadok (ďalej len „CSP“) a jednak vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci ak súd dospel k záveru, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu nezohľadňujúc náležité zistený skutkový stav veci. Predovšetkým je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie sa nevyporiadal s podstatnou právnou argumentáciou žalovaného významnou pre rozhodnutie vo veci, a to rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/215/2014-85 v spojení s rozhodnutím Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 10C/19/2017-76 a rovnako sa nevyporiadal ani s odlišnými skutkovými okolnosťami, ktoré žalovaný namietal s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 165/2012. Za správny nemožno považovať právny názor súdu prvej inštancie, ak pri rozhodovaní vychádzal z názoru, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, a to plnením bez právneho dôvodu. Za nesprávny treba považovať aj názor súdu prvej inštancie ak uvádza, že „je irelevantné, že k vydaniu rozhodnutí (uznesenia Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 17Er/2142/2010 zo dňa 21.05.2014 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 12CoE/298/2015 zo dňa 30.12.2015, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú zastavená), došlo po tom, ako žalovaný vrátil poverenie na vykonanie exekúcie...“. Vzhľadom na uvedené konštatoval, že je daný žalovaným uvádzaný odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie vychádzajúcom z nesprávneho právneho názoru o bezdôvodnom obohatení žalovaného - plnením bez právneho dôvodu.

5. Súd nariadil pojednávanie na deň 25.04.2022. Po oboznámení dovtedajšieho priebehu konania právni zástupcovia strán zhodne uviedli, že došlo k mimosúdnej dohode, pričom sa dohodli, že žalovaný bude povinný zaplatiť žalobcovi 0,- € a žalobca bude povinný zaplatiť žalovanému titulom náhrady trov konania sumu 2 000,- €, a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o schválení súdneho zmieru.

6. Podľa § 148 ods. 1 CSP žalobca a žalovaný môžu uzavrieť zmier. O uzavretie zmieru sa má súd vždy pokúsiť.

7. Podľa § 148 ods. 2 CSP, súd rozhodne o tom, či uzavretý zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

8. Súd preskúmal stranami sporu navrhovaný zmier a dospel k záveru, že tento je v súlade s právnymi predpismi a preto uvedený zmier schválil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Súčasťou zmieru je aj dohoda strán o nároku na náhradu trov konania.

9. O vrátení časti súdneho poplatku žalobcovi z dôvodu uzavretia súdneho zmieru stranami sporu súd rozhodne samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.